

УДК 371.3:005.8

**ІНФОРМАЦІЙНІ ТА КОМУНІКАЦІЙНІ ІНСТРУМЕНТИ
МАГІСТЕРСЬКОЇ ПІДГОТОВКИ ПРОЕКТНИХ МЕНЕДЖЕРІВ**

Ірина Азарова

**Одеський регіональний інститут державного управління Національної
академії державного управління при Президентові України**

м. Одеса, Україна

Минулій рік додав свої корективи в освітній процес підготовки здобувачів вищої та середньої освіти. В умовах пандемії COVID-19, освітяни разом із слухачами опинились віч-на-віч з необхідністю термінової організації дистанційного навчання та опанування новітніх комунікаційних і освітніх інструментів в умовах майже повної відсутності будь-якої методичної підтримки цих процесів.

В дещо вигіднішому становищі при цьому опинились ті, для кого налагодження ефективних комунікацій в усіх можливих форматах було вже добре знайомим явищем за профілем основної фахової діяльності. В їх числі – проектні менеджери, для яких управління комунікаціями та знаннями є одними з найважливіших інструментів управління проектами. Отже, поки викладачі інших напрямів освоювали «Zoom» та навчальні інструменти «Google», для майбутніх проектних менеджерів та їх викладачів в умовах карантину відкрилась чудова нагода запровадити роботу у віртуальній команді та отримати навички роботи з сучасними інструментами ощадливого виробництва.

Мова звичайно йде про такий інструмент, як дошка «Канбан», що була розроблена у 50-х роках минулого століття японським інженером Таїті Оно для компанії «Тойота» і забезпечила запровадження в цій компанії принципу виробництва «Точно у строк». Ідея методу полягала у візуалізації процесу виробництва за допомогою спеціальних карток, що встановлювали поточні завдання для кожної ділянки виробництва автомобілів, дозволяючи

відстежувати весь процес та суттєво скорочувати витрати на формування запасів, час на проведення нарад, роздачу завдань робітникам, контроль процесу та ін. Результатом впровадження цих інновацій став феномен компанії «Тойота», який полягав у тому, що маловідомий автовиробник у стислі терміни перевершив американських автогігантів одночасно за якістю і ціною, що дуже сильно похитнуло конкурентоспроможність американського автопрому.

На сьогодні «Канбан» та багато інших винаходів японської автопромисловості тих часів було трансформовано і знайшло своє успішне застосування в таких далеких від виробництва автомобілів галузях, як інформаційні технології, управління проектами та навіть особистий розвиток [1]. І хоча адаптивний підхід в управлінні проектами [2], разом з його основними інструментами, такими як «Канбан», є ще відносно новими явищами, розвиток яких ще тільки починається, опанування саме цих ефективних інструментів виявилось надзвичайно актуальним в умовах дистанційного навчання, коли безпосередній контакт викладача із студентом став дуже обмеженим.

Проведене дослідження можливостей різноманітних сучасних ресурсів, які забезпечують роботу із дошкою «Канбан» у віртуальному середовищі, виявило, що найбільш зручним для використання є ресурс [3], що безкоштовно надає доступ до інтерактивних дошок, на яких можна писати, малювати, розміщувати файли та отримувати доступ до всієї цієї інформації з будь-якої точки світу. Зручний інтерфейс ресурсу та відсутність необхідності у спеціалізованому програмному забезпеченні значно спрощують його використання у навчанні [4].

Робота з інтерактивною дошкою «Канбан» на згаданому ресурсі була організована для навчальних груп наступним чином: робоче поле було поділено на три стовбці – «Завдання»; «На перевірку викладачу»; «Зараховано», які відповідають побудові класичної дошки «Канбан» - «зробити»; «робиться»; «зроблено». Кожна картка стовбця завдань містила посилання на відео- чи текстові матеріали з поясненням того, що студенту потрібно зробити. Також

встановлювався термін виконання цього завдання. В стовбці «На перевірку викладачу» студент прикріплював своє виконане практичне завдання, яке викладач після перевірки переміщував в останній стовбець «Зараховано» (див. рис. 1).

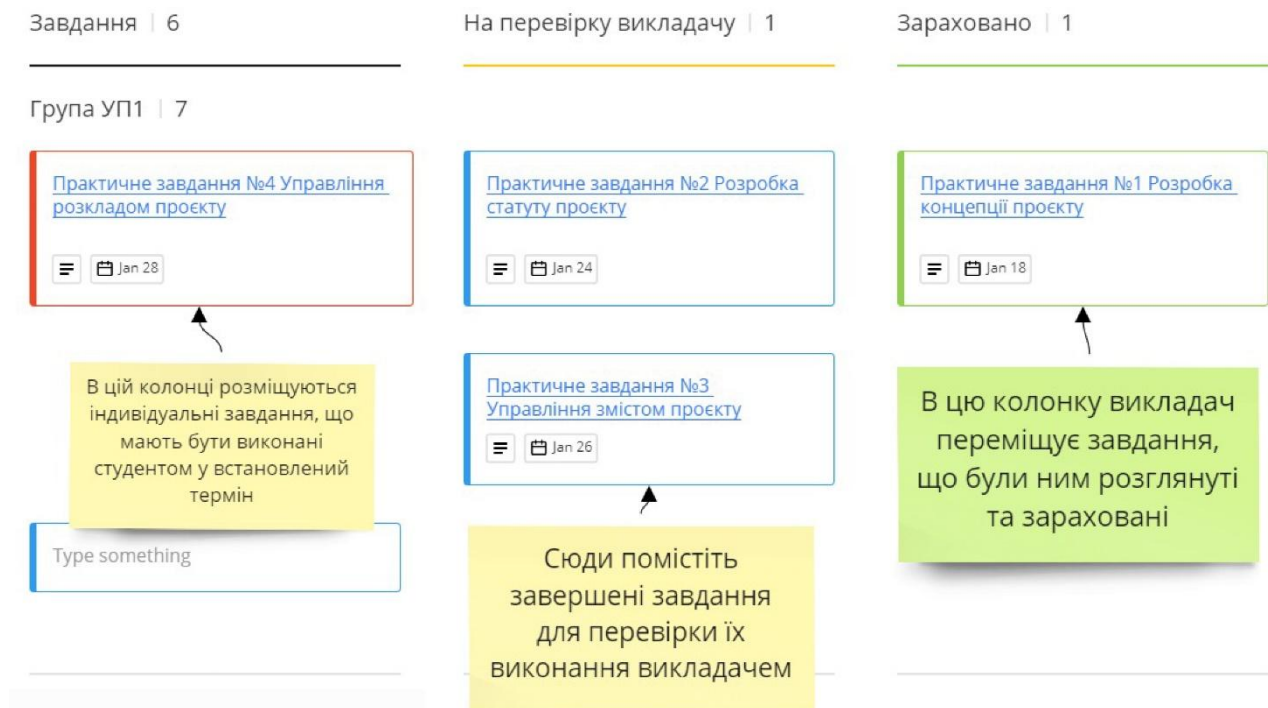

Рис. 1. – Інтерактивна навчальна дошка «Канбан»

Під кожним стовбцем було надано пояснення викладача щодо користування дошкою, а студент мав можливість прикріпити своє запитання.

Робота з такою інтерактивною дошкою, на відміну від навчання у "Google Class", дозволила повноцінно реалізувати групову роботу студентів над спільним проєктом, забезпечуючи для всіх доступ до частин роботи, що розробляються різними членами групи. Студенти, отримуючи доступ до робіт одногрупників, вчилися командній роботі та мали можливість використання спільного матеріалу та досвіду. Проблема дотримання академічної доброчесності студентами при цьому може бути успішно вирішена індивідуалізацією завдань для кожного студента із виділенням кожному окремого персонального завдання в ході розробки спільного проєкту. При цьому розподіл роботи над проєктом можуть здійснювати самі студенти, використовуючи дошку «Канбан» за власними потребами та із допомогою викладача.

Таким чином, при роботі на цьому ресурсі в одному з запропонованих ним режимів дошки «Канбан», було не лише утворено систему візуальної мотивації студентів до групового онлайн- та офлайн-формату навчання, але і забезпечено отримання майбутніми проектними менеджерами навичок роботи з дошкою «Канбан», які, безперечно, виявляться актуальними в їх майбутній професійній діяльності.

ПЕРЕЛІК ДЖЕРЕЛ ІНФОРМАЦІЇ:

1. Benson, J., Barry, T. D. M. Personal Kanban: Mapping Work - Navigating Life // Seattle: Modus Cooperandi Press, 2011. - 216 p.

2. Agile: Practice Guide / Project Management Institute // Chicago: Independent Publishers Group, 2017. - 167 с.

3. Miro: An Online Visual Collaboration Platform for Teamwork [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://miro.com/>

4. Як використовувати онлайн-дошку Miro в навчанні. Розбір функціоналу інтерактивної онлайн-дошки для дистанційного навчання [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://we.study/blog/miro>